

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 2T/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314010754
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Halvoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1314010754.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III. v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Halvoňovej a prísediacich Terézie Molnárovej a Ing. Olgy Jágerskej v trestnej veci obžalovaného B.. G. R. a spol. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku formou spolupáchatelstva podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.01.2016 rozhodol

rozhodol:

obžalovaní

G. R.U.: U..: XX.XX.XXXX H. D., G., F. R. K. E. Č.. XXXX/X, E.,

B.. G. R.: U..: XX.XX.XXXX H. R., F. R. L. Č.. XXX/XX E.,

stíhaní pre trestný čin sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku formou spolupáchatelstva podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku ktorého sa mali dopustiť na tom skutkom základe, že

G. R. ako spoločníčka a prokuristka spoločnosti B.M.B. Senec s.r.o., so sídlom Šamorínska 15, Senec spoločne s B.. G. R., ktorý bol zamestnaný ako výrobnotechnický námestník spoločnosti B.M.B. Senec s.r.o., v predajniach spoločnosti na ulici Lichnerovej a Nám. 1.Mája v Senci v dňoch od 13.02.2001 do 28.02.2001, od 01.03.2001 do 12.03.2001, od 22.04.2001 do 30.04.2001, od 02.05.2001 do 12.05.2001, od 19.06.2001 do 30.06.2001, od 02.07.2001 do 11.07.2001 a od 12.08.2001 do 13.08.2001 neodovzdali časť tržby za uvedené obdobia spoločnosti B.M.B. Senec s.r.o. a to tak, že obž. B.. G. R. zamenil schválené a zaevidované registračné pokladne s príslušnými pokladničnými knihami za registračnú pokladňu, na ktorej bol naprogramovaný daňový kód pokladnice (DKP) prislúchajúci k registrovanej pokladni, avšak táto pokladňa registrovaná na príslušnom daňovom úrade nebola, ako aj pokladničnú knihu, pričom obž. G. R. ako osoba zodpovedná za pokladňu a celkovú evidenciu tržieb spoločnosti, tržby v celkovej výške 2 706 310,-SKK (89 833,03,-EUR) zatajila a teda neboli evidované v účtovníctve spoločnosti B.M.B. Senec s.r.o., pričom finančné prostriedky použili na doposiaľ nezistený účel, čím takto svojím konaním spôsobili spoločnosti B.M.B. Senec s.r.o. škodu vo výške 2 706 310,-SKK (89 833,03,-EUR),

sa podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodzujú,
pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť B.M.B. Senec s.r.o., s nárokom na náhradu škody odkazuje na konanie občiansko-súdne.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor pre Bratislavu III podal na Okresný súd obžalobu na obžalovaných G. R. K. B.. G.Š. R. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 odsek 1) odsek 4 písmeno c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných G. R., B.. G.Š. R., Q.. D.. E.. N.. D.. U. G., V., E. B.. Q. G., K. C., Y. T., E. L., H. R., N. R., H. Š., B.. Y. Q.L., L. L., oboznámením trestného oznámenia poškodenej spol., rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zápisnice o trestnom oznámení, uznesenia o začatí trestného stíhania, uznesenia o vznesení obvinenia, odborných vyjadrení, zápisnice o začatí daňovej kontroly, zápisnice o ústnom pojednávaní, protokolu o daňovej kontrole, dodatočného platobného výmeru, účtovných dokladov, pracovnej zmluvy, súpisu odovzdaných vecí, výdajkových a pokladničných kníh, rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/36/2012, dodatku k pracovnej zmluve, výzvy na mimosúdne vyrovnanie sporu, emailovej korešpondencie, návrhu na mimosúdnu dohodu, oznámenia o vykonávaní zrážok z dôchodku povinnej, odpisov z evidencie priestupkov, pokladničných kníh, rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T 155/2005 spolu s rozhodnutím Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 1To14/2007, odpisu z registra trestov, ostatného spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho.

Obžalovaná G. R. v prípravnom konaní uviedla, že celý proces je podľa nej vykonštruovaný a je to pomsta U. G. za všetky doteraz prehraté súdne spory. Rozsudkom z 05.09.2009 súd rozhodol, že U. G. je má vrátiť 300 000,-Sk spolu s príslušenstvom, pričom potom ako už rozsudok nadobudol právoplatnosť ju požiadala o mimosúdne vyrovnanie, inak podá na jej syna a Ing. R. súdne oznámenie. V posledných dňoch podala trestné oznámenie, lebo inak by boli premlčané termíny. Okrem tohto prebiehali aj iné procesy, ktoré sa týkali neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia z 18.11.2002, kedy sa odsúhlasil prevod obchodných podielov jej a jej manžela. Ďalej bol súdny proces o neplatnosti zmlúv o prevode obchodných podielov ako aj neplatnosť spoločenskej zmluvy, všetky U. G. prehrala. Spoločnosť B.M.B. Senec s.r.o. založili ona, jej manžel a pani G. v roku 1991, pričom náplňou ich činnosti bola výroba a predaj pekárenských výrobkov, postupne sa rozšírila na predajne potravín v Senci, boli to dve predajne jedna na Lichnerovej ulici a druhá na nám. 1. Mája a ďalšia v Bratislave na Šancovej. Evidenciu tržieb si zaznamenávala v zošitoch, pre každú prevádzku mala samostatný zošit, kde evidovala denné tržby, spolu to bolo 5 zošitov. Údaje do zošitov za predajne jej poskytovala p. G. s tým, že večer keď zobrala tržbu, tak na druhý deň jej na lístočku priniesla napísanú výšku tržby za predchádzajúci deň. Nie je pravda, že by o tomto nevedela, pretože aj sama do zošitov tieto údaje zapisovala. Boli to interné zošity sledovali sa tam denné tržby a boli tam aj poznámky, sviatky, takto sa sledovala štatistika. Aj keď človek spätne pozrel do zošita, bolo možné sa rozhodnúť, či otvoriť predajňu aj vo sviatok.

Nápad viesť zošity bol jej, aby sledovala efektivitu predaja prevádzok.

V roku 2001 mala na starosti materiálno technické zabezpečenie, ostatné mala na starosti pani G.. Pokladničku spoločnosti nikdy nerobila a nemala podpísanú ani hmotnú zodpovednosť. V roku 2001 bola prítomná počas dennej uzávierky na Lichnerovej, kedy pokladničky odovzdávali tržbu. Kanceláriu mala na Šamorínskej. Pokladnička vytlačila pásku dennej uzávierky, vybrala zásuvku z pokladne, v kancelárii spočítala bankovky, súbežne s tým robila aj mincovku, keď jej chýbala hotovosť, musela doplatiť, keď zostali nejaké peniaze navyše, nechávali sa v pokladni. Pásku vydala do príslušnej pokladničnej knihy, následne urobila vklad do pokladne a tržbu vložila do sáčku. Tržby boli samostatne zabalené pre každú pokladňu. Toto robila pokladnička samostatne. Ona iba dozrela na to, aby bola predajňa zatvorená a zabezpečená. Následne, keď pani G. skončila na Nám. 1.mája tak sa zastavila pre tržbu na Lichnerovej.

Tržby z pokladní na prevádzkach preberala pani G., alebo ňou poverená osoba, jej sestra alebo neter. Ona sama (obvinená) tržbu nepreberala, len v ojedinelých prípadoch. Evidenciu viedla z údajov, ktoré jej poskytla G.. Pani G. aj do zošita nahliadala, keď si potrebovala niečo pozrieť. Zošit bol uložený v šuflíku jej stola, mal k nemu prístup hocikto. O tom, že si vedie takýto zošit pani G. vedela. O existencii neregistrovanej pokladnice, z ktorej tržby neboli zaúčtované nemala vedomosť, o tomto sa dozvedela, až keď jej synovi prišli poštou obálka s tými knihami a spýtal sa jej, čo sú to za knihy. Na odnesenie pokladničných kníh do účtárne nebola poverená konkrétna osoba, robili to vodiči, ktorí boli na rozvoze s pekárskymi výrobkami a cestou späť doručili pani R. pokladničné knihy, ak o ne požiadala.

Čo sa týka pokladníc, tak ak na nich bola mechanická závada, to opravil Ing. R. a inak na to mali servisnú spoločnosť.

Prehľad o celkovej finančnej situácii spoločnosti získavala iba od pani G., keď sa jej pýtala, či stačia splácať úvery, leasingy, mzdy. Do banky vkladala peniaze iba ojedinele, prístup k bankovým účtom mala pani G., ktorá si zriadila internet banking. Teda vedela o každom pohybe na účte.

Na spreneverení finančných prostriedkov spoločnosti na nepodieľala, tržby preberala iba pani G. z oboch predajní na Lichnerovej aj na Nám. 1. mája, taktiež nemala vedomosť, že sa zamieňali registračné pokladnice. Absolútnu kontrolu na tokom finančných prostriedkov v spoločnosti B.M.B. Senec mala pani G..

Na hlavnom pojednávaní ďalej uviedla, že sa necíti byť vinnou a k veci ďalej uviedla, že podnikat' začali v pekárni v roku 1991 a od vtedy mala na starosti materiálno-technické zabezpečenie prevádzky t.j. nákup surovín, obalového materiálu, technický chod pekárne. Pokladňu nikdy na starosti nemala.

V Senci mali dve predajne - jedna bola na Nám. 1. Mája, druhá na Lichnerovej a okrem toho mali ešte predajňu v Bratislave na Šancovej. Zo začiatku otváracia doba v predajni Senci bola rozdielna, predajňa na ul. 1. Mája mala zatváraciu dobou o 18.00 hod. a na Lichnerovej buď o 19.00 alebo o 20.00 hod.

To znamená, že G. po urobení dennej uzávierky prevzala tržbu najprv v predajni na ul. 1. Mája potom išla pre tržbu na Lichnerovú. Neskôr keď sa zosúladiť otváracie doby v oboch predajniach na rovnaký čas G. išla najprv do predajne na Nám. 1 mája kde prevzala tržbu, obžalovaná išla do predajne na Lichnerovej, kde pokladničky urobili uzávierku, počkali na G. kde ona prevzala tržbu. Predajňa na Lichnerovej bola v tej istej bytovke, kde mala byť G.. Vchod do predajne bol oproti vchodu do jej bytu.

Keď nemohla G. prísť pre tržbu tak poslala svoju sestru p. L. alebo prišiel jej syn. A keď nemohol prísť nikto pre tržbu tak túto dávali do kovovej skrinky, ktorú uzamkli a kľúče uložili na dohovorené miesto. Nie je pravda, že by tržby boli odovzdávané obžalovanej, ona len pre seba viedla evidenciu tržieb v zošitoch pre každú prevádzku samostatne. Obžalovaná po prevzatí tržby jej následne na druhý deň doniesla na lístku napísanú tržbu z prvej, z druhej pokladne a zvlášť stravné lístky. Zošitov bolo päť, keďže mali 5 prevádzok - výroba, 3 predajne a ešte mali predajňu na trhovisku na Miletičovej.

Na predajni boli po 2 registračné pokladne, na Miletičovej 1 v pekárni že jedna.

Pokiaľ boli nejaké mechanické závady na pokladni, napríklad zaseknutá páska alebo že sa pokladňa nedala otvoriť, tak volali Ing. R., ktorý posúdil, či túto závadu sa dá opraviť, alebo či je potrebné volať servisného technika.

O celkovej finančnej situácii spoločnosti prehľad nemala, o tržbách mala prehľad, keďže denne zapisovala aké boli tržby. Pokiaľ ide o celkovú finančnú situáciu tak sa priebežne pýtala p. G., či stíhajú splácať úvery, tržby, odvody.

Pri odovzdávaní a preberaní tržby sa nepodpisovali výdajkové doklady alebo protokoly.

O. ďalej uviedla, že podľa jej názoru celé toto konanie je pomsta G., za všetky prehrané súdne spory, ktoré s nimi viedla. Po poslednom prehratom spore jej G. poslala list v roku cca 2009 v ktorom obžalovanú vyzvala aby jej zaplatila 800.000 Sk, pretože v opačnom prípade podá na ňu, na syna a na p. R.Ó. trestné oznámenie. Tento list poslala prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

Momentálne spoločnosť existuje len formálne v obchodnom registri. G. najprv predala predajne samostatne, potom pekáreň a výrobné priestory spolu s technológiou previedla na syna ten ich potom previedol na spol. PENAM, ktorá patrí p. R..

Obžalovaná z predaja spoločnosti nedostala ani euro, ani jeden z predajov nebol predmetom valného zhromaždenia i keď na základe spoločenskej zmluvy G. mohla konať samostatne len do výšky 500 000 Sk. Celý majetok všetko previedla bez vedomia spoločníkov.

Na otázky obžalovaná ešte uviedla že žiadna finančná operácia v rozhodnom období sa nemohla uskutočniť bez vedomia G., ona vkladala peniaze na účet, ona mala prehľad o všetkých finančných transakciách dokonca počas dovolenky cez internetbanking uhrádzala faktúry.

Obžalovaná mala prístup k účtom, avšak nevyužívala to, pretože s internetbankingom robiť nevedela. Na požiadanie G. robila vklady do banky a vtedy keď mala nejakú návštevu alebo ona nemohla a to tým spôsobom, že jej G. dala určitú čiastku, ktorú obžalovaná vložila do banky.

Účet mali v SLSP, ČSOB a VÚB a poškodená si ihneď kontrolovala, či obžalovaná túto sumu vložila na účet lebo ihneď uhradila faktúry.

Obžalovaná nikdy nerobila za spoločnosť úhradu faktúr ani iné účtovné operácie, toto bola parketa p. G. ona si to sama riadila a organizovala.

Manko ako také v spoločnosti nebol, ale pokiaľ pokladničke chýbali v pokladni nejaké peniaze, tak tieto musela okamžite doložiť. Napríklad, raz sa stalo, že pokladničke chýbalo 1.000 Sk, ktoré musela ona ihneď uhradiť. Na druhý deň sa tých 1.000 Sk našlo avšak p. G. pokladničke to nevrátila.

Obžalovaná ďalej uviedla že v dňoch uvedených v obžalobe určite preberala tržby G., pretože obžalovaná mala kanceláriu v pekárni na Šamorínskej a chodievala na bicykli, takže nevie si predstaviť ako by chodila s takým balíkom peňazí. V tom čase sa nie stále zdržiaval v Senci pretože jej ťažko ochorel manžel a často sme chodievali na chalupu na Oravu - do Zázrivej.

Približný odhad tržby dennej za jednu predajňu bol od 40.000-Sk aj do výšky 100 000,- Sk

Pokiaľ ide o tzv. čierne knihy pokladní, o tých vedomosť nemala, pokladničné knihy len kupovala. Do týchto kníh ona žiadne údaje nezapisovala. To robila poverená osoba buď vedúca predajne alebo poverená osoba.

Pokiaľ ide o jej vzťah s R., mala s ním vzťah ako s kolegom, nemala s ním nadštandardné vzťahy to skôr G. mala.

G. priviedla R. do spoločnosti niekedy v roku 1994 do pekárne s tým, že bude u nich pracovať, v tom čase boli susedia.

Obžalovaná na otázky Ďalej uviedla že počet vkladov, ktoré robila do banky v mene poškodenej sa jej zdá normálne číslo, vzhľadom na to, že niekedy sa dva aj tri krát robil vklad denne na účet spoločnosti.

Na otázku či robila i funkciu pokladničky obžalovaná uviedla, že G. jej začiatkom týždňa dala 10 - 15 000 Sk a to z dôvodov, že začiatkom týždňa chodili vodiči tankovať, a okrem toho chodievali nakupovať suroviny, čiže obžalovaná tieto finančné prostriedky používala na materiálno technické zabezpečenie výroby. Vo firme sa každá koruna odovzdávala G..

Obžalovaný B. G. R. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že v spoločnosti B.M.B. Senec s.r.o. pracoval na pozícii referent výpočtovej techniky a náplňou jeho práce bolo, že pôsobil v pekárni na Šamorínskej 16 a tam mal na starosti odbyt, strojové zariadenia, počítače ako aj automobilový park. Finančné záležitosti spoločnosti neriešil. Znalosti ohľadom registračných pokladníc v tom čase nemal a nebol na to ani preškolený, v prípade poruchy na registračnej pokladnici sa volal servisný technik. Pri menšej mechanickej poruche, napr. zadržnutú pásku vedel opraviť aj sám. Aká spoločnosť vykonávala servis pokladníc si nespomína. Taktiež nemal k dispozícii servisné kľúče od pokladnice. Čo sa týka pokladničných kníh niektoré zriaďoval, čo musí byť registrované na daňovom úrade, po predložení pokladničnej knihy k pokladni PS2000, výr. č. 9411017799 uviedol, že vyzerá to na jeho písmo ale robil to na príkaz pani G.. V predajni na Nám. 1.mája ako aj na Lichnerovej menil registračné pokladnice na príkaz pani G. a v jej prítomnosti dôvod nikdy neskúmal, popri tom tam boli buď vedúca alebo zástupkyňa predajne a niekedy aj pokladničky. Bez vedomia pani G. sa v spoločnosti nemohlo nič udiť. Výmenu mohol ale urobiť hocikto, bola to zámena, fyzicky by to zvládol aj iný. O tom, že tržby zaevidované v tzv. nelegálnej pokladničnej knihe neboli zahrnuté do účtovníctva vedomosť nemal, ohľadom týchto vecí rozhodovala pani G. s externou účtovnou firmou. Na otázku vyšetrovatelky, prečo v konaní sp. zn. 4T155/2005 vedenom proti obv. U. G. vypovedal, že tieto tržby neboli zahrnuté do účtovníctva

spoločnosti, odpovedal, že to už bolo s odstupom času, keď sa to stalo. Nespomína si presnejšie, ale keď to tak zaevidované v jeho predchádzajúcich výpovediach, mohlo to tak byť. O tom, že sa menili pokladnice vedeli všetci. Tržby zo všetkých predajní sa zhromažďovali u pani G., ktorá preberala tržby od pokladničiek, pani R. nemala k tržbám prístup. Financie mala na starosti iba pani G.. Okrem pani G. denné tržby preberali aj jej rodinní príslušníci, sestra alebo neter. On nebol v pozícii nadriadeného pracovníckam jednotlivých predajní v Senci. Jeho nadriadenou bola pani G..

Obžalovaná uviedla, že nemala pracovnú zmluvu. Zdravotný stav manžela sa zhoršil preto G. dala návrh na jeho vylúčenie zo spol. ako spoločníka. V novembri v roku 2002 na valnom zhromaždení sa odsúhlasil prevod ich podielov, pričom o tieto podiel prejavila záujem Milecová, ktorá dala podmienky aj sumu, ktorú oni akceptovali avšak 9 mesiacov túto sumu G. neuhradila a preto od toho odstúpili a previedli podiel na iného.

Obžalovaný B. G. R. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa necíti byť vinným a k veci ďalej uviedol, že v roku 1993 nastúpil do pekárne po skončení vysokej školy. Toto miesto mu ponúkla G., ktorá bola suseda s jeho rodičmi. Dostal pracovnú zmluvu ako referent pre výpočtovú techniku.

V roku 1993-1995 robil pomocné práce v pekárni, v roku 1995 postúpil na odbyt kde jeho úlohou bolo chystať tovar pre vodičov, obsluhovať odberateľov, zaraďovať jednotlivých vodičov na linky.

V 1998 sa presťahovali kde stále vykonával práce na odbyte a výrobe, v tom čase prišli aj prvé počítače mal na starosti väčšinou tlačiarne, väčšinou ich nastavenie aby tlačili.

V roku 2002 G. obžalovanému dala novú zmluvu kde bol zaradený na miesto výrobnotechnického námestníka až do roku 2003, kedy z firmy odišiel.

Pokiaľ ide o registračné pokladne, v prípade poruchy registračných pokladní volal servisného technika, jednoduchšie opravy napríklad zaseknutie pásky, tie opravoval aj obžalovaný. V prípade keď prišiel nový tovar tak nahadzoval kódy pre jednotlivé tovary. Registráciu pokladní na daňovom úrade zabezpečovali G., Š. možno aj on. Na prevádzke mali dve registračné pokladne.

Pokiaľ sa niekedy menili registračné pokladne to znamená že jedna pokladňa z prevádzky sa zobrala a doniesla sa druhá pokladňa, vždy to bolo na priamy pokyn p. G., ktorá bola jeho nadriadená a ktorá mu dala pokyn meniť registračné

Servis pokladní zabezpečoval aj servisný techniky a okrem toho v pekárni, keď obžalovaný nemohol byť prítomný tak jednoduché opravy ako zaseknutie pásky vedeli údržbári spoločnosti opraviť. K pokladniam sa viedli pokladničné knihy, niekedy prvú stranu vypísal obžalovaný ale potom pokiaľ by som zapisoval nejaké sumy tak to nie.

S hotovosťou prišiel do styku keď s robil na odbyte, keď dodávatelia uhrádzali tovar alebo keď prišla p. G. do roboty že treba vykonať súrne úhradu tak spolu so súpisťou išiel peniaze odovzdať do banky. Úhrady do banky vykonávala samozrejme v prvom rade G., potom aj údržbári, Š. a niekedy aj R.Á..

Každý deň sa vykonávala denná uzávierka a to tak, že z pokladne sa vytlačila tržba a tržba sa potom odovzdávala vedúcou predajni alebo jej zástupkyňou G.. Či sa táto hotovosť odovzdávala aj niekomu inému ako p. G. svedok nie je si toho vedomý. V prípade, že G. nemohla prísť pre tržby tak tieto prevzala buď jej sestra alebo neter.

Úhradu všetkých platieb mala na starosti G.. Všetky platy a úhrady a celé účtovníctvo mala na starosti p. G..

Obžalovaný ďalej uviedol, že celé toto konanie vníma ako osobný atak od pani G.. Okrem tohto konania p. G. podala na obžalovaného i trestné oznámenie pre krivú výpoveď keď mal uviesť že nakladal s hotovosťou na základe jej pokynu. Bol však právoplatne oslobodený.

Na otázky splnomocnenca poškodenej obžalovaný uviedol, že registračné pokladne mali viacero druhov kľúčov, niektoré boli potrebné pri nastavovaní kódov tovarov, niektoré pri vyhotovení dennej tržby alebo

priebežnej tržby, mesačnej tržby, tieto kľúče mali k dispozícii aj vedúce predajni. Náhradné kľúče mal aj obžalovaný, k ostatným osobám sa nevedel vyjadriť

Jeho vzťah s G. bol zo začiatku dobrý, aj počas celého trvania pracovného pomeru okrem posledného polroku roku 2003. Mali nezhody ohľadom zamestnancov. Išlo kvôli nadčasom a kvôli mzdám, preto aj požiadal o rozviazanie pracovného pomeru.

Poškodená N.. D.. U. G. V., vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaná p. R. spolu s manželom a s poškodenou boli zakladajúci členovia a obžalovaná bola prokuristkou spoločnosti aj je. Okrem toho mala aj pracovný pomer a bola niečo ako vedúca prevádzky - prevádzkarka lebo keď je človek vlastníkom a prokurista mohli robiť v spoločnosti všetko. Oni s manželom mali rovnaký podiel ako poškodená. Obžalovaný R. prišiel do spol. v roku 1993, poznala ho cez jeho matku. Mali v tom čase prácu len vo výrobe, pretože mali v tom čase 8 alebo 9 zamestnancov.

V tom čase poškodená bývala v Bratislave, okrem toho mala živnosť - predaj potravín a mala 2 predajne v Modre, kde sa dosť dlho zdržiavala. To bolo do roku 1996 kedy podnik v Modre predala, dovtedy firma v Senci bola pod kontrolou R..

Všetky hotovosti, ktoré boli účtované do roku 1996 sa nachádzali v rukách R. a takto to pokračovalo ďalej.

R. v tom čase hlavný pracovný čas asi 5 hodín mala prácu s peniazmi. To neznamená, žeby poškodenej povedala, že ty budeš pracovať s peniazmi, takto bolo predtým a takto aj pokračovala. V tom čase mali štyri predajne potravín a predajňu v pekárni.

Podľa poškodenej práca s peniazmi v prípade obžalovanej znamenalo, že v pekárenskej predajni sa potrebuje strašne veľa drobných peňazí, keď prišla do pracovne R.A., táto mala veľké množstvo drobných peňazí, ktoré len tak do banky nemôžete odovzdať. Tá práca s hotovosťou znamenala to, že R. rátala peniaze - drobné, ktoré sa potom odovzdávali do banky. Je to veľká práca, lebo bolo veľa drobných peňazí.

Odobzdávanie tržieb prebiehalo tak, že pokladničky večer vystavili pásky dennej uzávierky, a vykázala tržbu, pričom pokladňa ukázala tržbu s DPH a bez DPH a aj samotnú DPH. Potom pokladničky spočítali peniaze, a to muselo sedieť s peniazmi, ktoré boli na vytlačenej páske, ďalšie položky boli stravné lístky. Aj to sa zarátalo do tržieb. Čistý obrat zahŕňal čistý obrat + lístky.

Potom vedúca predajne napísala na jednu štvrtinu A4-ky tieto výsledné sumy. Toto sa vložilo do mikroténového sáčku každá pokladňa samostatne pričom každá pokladňa bola označená a ten sáčok zacvakli zošívavkou. Táto tržba sa odovzdávala rôznym ľuďom - mohla som to byť ja, R., R., mohli to byť vodiči. Potom sa táto tržba odovzdávala R..

Keď vodiči preberali tržbu tak tí ju preberali až ráno, vtedy celú noc tržba ostávala v predajni. Ona nikdy s tržbou nič nerobila. Niekedy peniaze z tejto dennej tržby na druhý deň vložila na účet, ale väčšinou to bola R.. R. sa táto tržba väčšinou nosila ráno. Väčšinou ráno z predajni zo Senca a z BA poobedňajších hodinách. Nevie aké percento týchto tržieb vkladala ona.

V tých dňoch, ktoré sú uvedené v obžalobe svedkyňa nevedela uviesť, kto a akým spôsobom preberal tržby z predajni.

Tržby sa evidovali tak, že R.U. sa predložili tržby spolu s rozpiskami a z týchto lístkov potom ona zapisovala do svojich slávnych zošitov z každej predajne a z každej pokladne zvlášť. Tieto zošity zaviedla v roku 1996 keď ešte neboli účtovné programy. Potom však už mali následne firmu na účtovníctvo. Zaviedli tieto knihy ako kontrolné aby vedeli koľko je DPH pretože účtovníčka bola veľmi slabá. V roku 1999 si už zobrali účtovnú firmu a povedala obžalovanej aby prestala robiť s peniazmi aby ona dozerala na chod výroby, čo ľudia robia, lebo že je v pekárniach veľmi slabá disciplína. Svedkyňa mala na starosti kontakt s odberateľmi a so štátnymi orgánmi.

Nákup surovín zabezpečovala R.. Vrchný majster bol p. G. a na základe jeho pokynov pani R. objednávala a nakupovala tovar. Faktúry bankou platila svedkyňa. Obžalovaná preto neplatila faktúry lebo nechcela mať s počítačom nič spoločné. Keď v roku 2002 posadila pokladničku do kancelárie a povedala že tu sa budú odovzdávať tržby tak obžalovaná dala výpoveď. Bez peňazí nemala záujem o firmu.

Daňová kontrola sa vykonávala na základe toho, že osoba R. doniesol na políciu pokladničné knihy, čiže na základe oznámenia R., ktorý povedal, že sa jedná o finančný podvod.

V prvých dňoch roku 2004 došla daňová kontrola. Záver bol taký že nie všetky tržby boli zaevidované do účtovníctva, že existovala neevidovaná pokladničná kniha zrejme s pokladňou, ale tú pokladňu nikdy nevidel, ale to že R. chodil nepravidelne meniť pokladne to ostatní videli, ale nikoho to nezaujímalo, či je to oprávnené alebo nie je a nikoho nezaujímalo, či pokladňa je registrovaná alebo nie.

Asi v polovici daňovej kontroly pracovníčky povedali, že: „Vy p. G. máte papiere poriadku“ a vytiahli tieto 2 červené knihy a položili ich na stôl.

Keď pozriete tieto knihy neviete o čo ide, len znalec R. to vedel, že o čo ide. Svedkyňa to bolo divné, lebo polka mesiaca bola zapísané a polka nie a vtedy povedali, že tieto knihy pochádzajú od rodiny R. a že nie sú zaúčtované jednotlivé tržby pochádzajúce z tejto červenej knihy. Svedkyňa cítila, že je to únik peňazí z firmy: „lebo viete keď platíte faktúry tak viete aké čiastky platíte a keď viete že aká je marža tak to viete“. Cez hotovosť sa platili menšie čiastky ako cez banku. Svedkyňu zaujal obrovský nárast majetku pani R. za niekoľko rokov od 1991- do 2001.

V pokladničnej knihe bolo zrejme že sa jedná o pokladničnú knihu z roku 2001 a z prevádzky z ul. 1. Mája. Pokladničné knihy viedli vedúce a ten kto bol zaučený. Následne porovnávali zošity, ktoré viedla R. a zistili, že v jednom zošite bola zaevidovaná vyššia suma ako bola zaevidovaná v pokladničnej knihe. Záver daňovej kontroly sa týka len predajne ul. 1. mája.

Po nástupe obžalovaného R. sa začala spoločnosť veľmi rozrastať, boli nakúpené veľmi drahé stroje a on bol jediný Ing. s technickým zameraním spoločnosti, tak mu tu prischlo. V pracovnej zmluve mal uvedené, že je referentom IT. Ale pod IT spadali aj pokladne. Veľmi často R. na základe plnej moci svedkyne registračnú pokladňu zaevidoval na Daňovom úrade. Každé 2- 3 roky sa kupovali nové registračné pokladne. Tieto sa nakupovali dosť často. A zároveň mal na starosti spustenie registračných pokladni do prevádzky.

Na začiatku bol prítomný technik a potom ho zaučil tak, že už nemusel byť servisný technik, a taktiež mu dali servisné kľúče. Servisnými kľúčmi môžete zasiahnuť do vybavenie pokladne - meniť DPH z jednej sadzby na druhú, nahodiť celý zoznam tovaru s cenami, keď bol menší zádrhel to robil obžalovaný keď bolo treba reštartovať pokladňu tak to on robil. Servisný technik do firmy nechodil. Nevie koľko bolo servisných kľúčov, to nevidela. Obžalovanému nedala pokyn na výmenu pokladaní.

Niekedy náhodou prišla nato, že sa menili pokladne a keď sa nato pýtala bolo jej povedané, že je potrebné na nich niečo vymeniť.

Preberací protokol o tom, že bola odovzdaná tržba sa nerobil, robilo sa to iným spôsobom.

Koľkokrát za žalované obdobie vkladala tržby na účet spoločnosti svedkyňa uviedla, že nevie odhadnúť.

Za celú spoločnosť za registráciou registračných pokladní a pokladničných kníh na Daňovom úrade zodpovedala svedkyňa.

Na základe poverenia to najviac robili obžalovaný R. potom Š..

Účtovníctvo spoločnosti v roku 2001 robila externá spol. Q..

Je pravdou, že hotovosti v pokladni sa uhrádzal tovar, pokiaľ dodávateľ nechcel dávať tovar na faktúry. To sa zaevidovala aj na páske. Tá suma, ktorá sa vybrala z pokladne bola odpočítaná z hotovosti v zásuvke.

Svedkyňa nevedela uviesť kto vykonával servis registračných pokladní.

Na otázku, či pokladničky na jednotlivých prevádzkach mali k dispozícii servisný kľúč k jednotlivým pokladniám?

Svedkyňa uviedla, že nie to je vylúčené, že pracovníčky na prevádzke mali kľúč od pokladni. Mali kľúč len na zapnutie a na blokovanie a na vytlačenie priebežného stavu pokladne. A potom sa robilo večer vyúčtovanie tzv. Z1 k tomu mala prístup len vedúca. To nebol servisný kľúč. Bol to kľúč na uzávierku. Servisný kľúč sa nesmie nachádzať v predajni.

Svedok H. R. vo svojej výpovedi uviedol, že bol spoločníkom v spoločnosti od roku 1996. Zamestnaný nebol. Na vedení spoločnosti sa nezúčastňoval, občas mame niečo poradil, čo by sa dalo robiť lepšie, aktívne sa na vedení firmy nezúčastňoval.

Pokiaľ ide o tzv. čierne pokladničné knihy svedok uviedol, že tieto mu došli poštou. Ukázal ich mame, obžalovaná R. povedala, že pochádzajú z firmy BMB. Išiel aj za G., avšak bol vypoklonkovaný z firmy. Potom išiel za R., ktorý mu taktiež potvrdil, že pochádzajú z firmy BMB Senec.

Snažili sa skontaktovať s p. G., tá im zakázala vstup, dokonca bol na vrátnici plagát, že sú spoločníci firmy a majú svoje práva uplatňovať na valnom zhromaždení. Aj sa snažili zvolať valné zhromaždenie a riešiť problémy, ale G.Á. vždy chcela byť predsedujúca, lebo predseda mal vždy rozhodujúce slovo, keď chceli napríklad, aby právnik bol predsedom valného zhromaždenia G. vždy sa snažila mariť tieto valné zhromaždenie.

Obžalovaný R. vedel o aké pokladničné knihy sa jedná, že ide o pokladničné knihy z nám. 1. Mája a jedna z Lichnerovej a okrem toho tam bol aj súpis dodacích listov.

Svedok nemal vedomosť o tom, že sa jedná o čierne pokladničné knihy. Preto ich odovzdal OČTK lebo s G. nebola možná komunikácia, a bolo mu to divné z toho dôvodu, že pokladničné účty za pol mesiaca boli v pokladničnej knihe nalepené a druhá polovica mesiaca nie.

Svedok nemal vedomosť, kto tie knihy poslal, bolo to poslané zo Šale. V Šali spol. BMB mala tiež prevádzku. Okrem toho sa v obálke nachádzal aj list, ktorý mal byť súčasťou spisového materiálu, ktorý aj odovzdal. Vie, že v tom liste bolo niečo také že nenechávajte sa okrádať, čestný občan. V tom čase syn G. študoval v Spojených štátoch pričom spoločnosť mala s ním uzavretú pracovnú zmluvu a G. odvádzala za neho zdravotné a sociálne odvody, jeho pracovná zmluva bola nadštandardne zostavená. To zistili, hneď ako prišli do firmy po prevode obchodných podielov, to im doniesla mzdová účtovníčka do ruky. Potom neskôr túto zmluvu zrušila. G. povedala, že syn manažuje spoločnosť zo Spojených štátov.

Vo firme sa každá koruna počítala, pretože sa splácali úvery, chýbal by každý cent. Bola založená nehnuteľnosť, ktorá patrila obžalovanej, takže muselo sa rátať s každou korunou.

Obžalovaná v roku 2001 ako vždy, chodila na bicykli do pekárne a z pekárne domov a starala sa o otca. Zo začiatku vozil mamu otec, ale keď ochorel už nie. Mal vysoký stupeň cukrovky.

Svedok sa nevedel vyjadriť k odovzdávaniu a preberaniu tržieb Vedel len, že v predajni na Lichnerovej kde bola večierka sa vždy čakalo na G. s odovzdaním tržby. Peniaze obžalovaná určite domov nenosila.

Svedkyňa K. C. vo svojej výpovedi uviedla, že v roku 2001 pracovala v spoločnosti BMB Senec. Pracovala v obchode ale nie je si istá vzhľadom k odstupu času. Robila aj s hotovosťou, a robila som aj na pokladni.

Na otázku ako sa robili tržby a komu boli tržby odovzdávané svedkyňa uviedla, že večer sa urobila uzávierka, zráčala sa tržba, porovnávala sa uzávierkou a tržba sa odovzdávala tomu, kto prišiel pre tržbu. Pre tržbu chodila buď G. alebo R.. Častejšie chodila G.Á.. Občas tržba sa posielal aj po šoférovi. Keď nikto neprišiel pre tržbu tak tržba sa ukladala do trezora, kto potom tú tržbu prevzal to už svedkyňa nevedela. Uzávierky, ktoré sa vytlačili sa potom nalepili do pokladničnej knihy.

Svedkyňa nevedela koľko bolo pokladničných kníh.

Na pracovisku mali 2 pokladne, a keď bola porucha došiel p. R. a pokladňu vymenil. Svedkyňa nevedela dôvod, prečo sa pokladňa vymieňala. Každá pokladňa mala samostatnú pokladničnú knihu.

Pokladničné knihy na konci mesiaca sa tieto pokladničné knihy sa posielali do pekárne, tam kde bolo sídlo firmy.

Na otázku, či svedkyňa vie uviesť, kto v termínoch uvedených v obžalobe preberal tržbu na predajni, svedkyňa uviesť nevedela.

Pri odovzdávaní tržieb, nič sa nevypisovalo ani žiadny preberací protokol. Bol uvedený len lístok, kde bola uvedená celá súpiska peňazí, ktorú odovzdali ako tržbu. Odovzdávanie peňazí nepodpisovali.

Z pokladne sa platil hotovostný tovar väčšinou sa platilo dodávateľovi za cigarety. On spravil pokladničný účet a na základe toho urobili pokladničný výber. Výber aj účet sa potom pripínali večer pri robení uzávierky.

Celá tržba z obdivoch pokladní sa zráta s obdivoch súpiskou sa dala do sáčku a odovzdala sa.

Niekedy cez deň sa robili aj mimoriadne výbery z pokladne do banky, stávalo sa, že došiel majiteľ, podpísal výber, oni mu ten výber dali a večer sa to pridalo k dennej uzávierke. Tieto výbery robila väčšinou G..

Súpiska hotovosti vyzerala tak, že boli rozpísané peniaze podľa hodnoty, počet kusov, a zrátané a prípadný rozdiel s uzávierkou bol podčiarknutý, boli tam ešte aj stravné lístky, ktoré sa tiež rozpisovali, zráтали sa, a museli sedieť s uzávierkou. Vždy sa napísal údaj-hotovosť, ktorá sa nachádzala v pokladni. Hotovosť v pokladni predsa nemá DPH.

Svedkyňa sa nevedela vyjadriť ku kľúčom, od registračnej pokladní

Mesačnú uzávierku vykonávala vedúca predajne alebo vedúca zmeny a tá sa robila takže, hneď potom ako sa urobila uzávierka posledného dňa mesiaca sa vytlačila aj mesačná uzávierka, ktorá sa následne nalepila a zapísala do pokladničnej knihy. Väčšinou to robila len vedúca predajne.

V prípade technickej alebo inej poruchy s pokladňou volali R. on bol na takéto technické veci.

Uviedla, že nie je servisný technik, takže sa nevedela vyjadriť k tomu, či vedel poruchu opraviť, väčšinou pokladňu bral preč a spoločne s pokladňou bral aj pokladničnú knihu, ktorá k nej patrila.

Pokladničná kniha na konci mesiaca sa posielala R., za dva alebo tri dni boli knihy späť.

Svedok N. R. vo svojej výpovedi uviedol, že žiadnym spôsobom sa nezúčastňoval na chode spoločnosti. On sa len stál spoločníkom na základe prepisu spoločníka. R. ho oslovil, či by nechcel byť spoločníkom, na základe čoho časť spoločnosti kúpil.

K takzvaným čiernym knihám, ktoré boli doručené R. sa svedok vyjadriť nevedel.

Písmo na sprievodnom lístku nepatrilo svedkovi a taktiež v predmetnej trestnej veci na znalecké skúmanie nedával vzorky na znalecký posudok z odboru grafológie.

Nemal vedomosť o tom, že R. boli doručené takéto knihy.

Keď sa stal spoločníkom, zaujímal sa o túto spoločnosť, avšak pani G. ho k ničomu nepustila.

Svedkyňa Y. T. vypovedala, že pracovala ako pokladnička - predavačka. Denná uzávierka a odovzdávanie tržieb prebiehalo tak, že večer prišla G.. Spočítali peniaze potom podľa vytlačenej pásky a tržby sa odovzdala G.. Väčšinou brala tržbu ona. Vie, že brávala tržbu aj predavačka G., avšak jej mama potom urobila veľký krik. Občas zobrala tržbu aj p. I. - sestra G.. Keď potom pracovala v predajni na Lichnerovej tak sa stalo, ale zriedka že prišla pre tržbu R.. Na ul. 1. Mája preberala tržbu len G. K. G. K. I..

Obžalovaný R. mal na starosti aj registračné pokladne. Keď boli nejaké menšie poruchy, tak to hlásili p. R.. Či chodil aj mimo toho keď nahlasovali poruchy to nevie, ale pokladne opravoval.

Ku každej registračnej pokladni bola registračná kniha. Každá pokladňa mala svoju pokladničnú knihu. Boli iba 2 pokladničné knihy, lebo registračné pokladne boli tiež dve.

Na 1. Mája ona do pokladničnej knihy nepísala. Ona určite viedla na Lichnerovej len 2 knihy. Jednotku a dvojku. Registračné pokladne 1 a 2 boli súčasnej na predajni. Keď bola registračná pokladňa pokazená p. R. to vymenil. Vedela, že boli 2 pokladničné knihy ale či sa vymieňali pokladničné knihy s pokladňou nevedela.

Pokladničné knihy kontrolovala R.Á. a G. a neskôr aj p. Š..

Na otázku, či dávali sa nejaké finančné prostriedky bokom, okrem tých finančných prostriedkov, ktoré sa odovzdávali, svedkyňa uviedla, že nie.

Pokladničky mali k registračným pokladniám kľúče, lebo pokladnička keď odišla od pokladne pokladňu uzavrela, stávalo sa, že aj v priebehu dňa G. prišla a urobila výber hotovosti a išla do banky.

Ráno chodila na predajňu G. s tým, že doniesla drobné peniaze alebo peniaze aby mali na prevádzku. Chodievala do obeda, kedy už nazbierali väčšie bankovky, ktoré im potom ona z predchádzajúcej tržby - z predchádzajúceho dňa zamenila za drobné peniaze a s tými väčšími bankovkami potom odišla do banky.

Svedkyňa E. L. vo svojej výpovedí uviedla, že v roku 2001 do novembra pracovala na Lichnerovej ulici. Bola vedúca predajne. Na Lichnerovej myslí, že boli 2 registračné pokladne. Servis pokladni zabezpečoval R.. Pokladne sa raz za určité obdobie vymieňali nevie z akého dôvodu, či bolo treba nahodiť nové čísla alebo z dôvodu údržby. S registračnými pokladňami nikto iný nerobil. Vždy s výmenou pokladne sa vymieňali aj pokladničné knihy. Každá pokladňa má svoju pokladničnú knihu.

Pokladničky si robili denné uzávierky na každej pokladni buď ona to skontrolovala, alebo keď pani G. prišla pred skočením pracovnej doby tak to spravila ona. Pre tržbu väčšinou chodila p. G..

Veľmi zriedka keď bola p. G. odcestovaná prišla pre tržbu p. R.. Keby sme to dali na percentá tak si v 10% prišla pre tržbu p. R..

Keď sa urobila denná uzávierka tak sa skontrolovalo s tržbou. Robila sa aj mesačná uzávierka -taktiež pokladnička vyhodila posledný deň v mesiaci mesačnú uzávierku a to sa lepilo do pokladničnej knihy. Vždy denná a mesačná pokladňa sa nalepila do pokladničnej knihy. Pokladničné knihy sa nikomu neodovzdávali tie sa nekontrolovali a museli byť na prevádzke.

V rámci dennej tržby nedávali finančné prostriedky bokom, ale niektoré platby sa robili v hotovosti. Peniaze sa neodovzdávali proti podpisu, majiteľka prišla a peniaze zobrala.

Ďalej svedkyňa uviedla, že nevidela R. manipulovať so servisnými kľúčami.

Svedkyňa L. L., vo svojej výpovedí uviedla, že v roku 2001 pracovala ako predavačka. Pracovala na prevádzke na nám. 1 mája a potom na Lichnerovej. Dennú uzávierku robila pokladnička a tržba sa odovzdala tomu, kto prišiel pre tržbu. Väčšinou to bola p. G.. Nespomína si, že by chodieval pre tržby aj niekto iný.

Raz niekto ukradol peniaze s tržbou a to musela G. uhradiť. G. povedala, že to musí zaplatiť.

Keď sa pokladňa pokazila tak to väčšinou hlásila R.. Nespomínam si, že by p. R. chodieval do predajni pokiaľ nebola nahlásená porucha. R. vymieňal registračné pokladne. Či R. aj vymieňal pokladničné knihy k tomu sa nevie vyjadriť.

Tržby sa neodovzdávali proti podpisu a všetky finančné prostriedky sa odovzdávali.

Pokiaľ ide o jej vzťah k R., svedkyňa uviedla, že ako k bývalej zamestnávateľke. Z videnia ju pozná dávno, pretože robila v Jednote a ona Zdroji a tam sa nosili objednávky. Neboli priateľky, len známe.

Svedkyňa B.. Q. G. vo svojej výpovedi uviedla, že v roku 2004 vykonali daňovú kontrolu v spol. BMB Senec.

Kontrola bola vykonaná na základe požiadavky PPZ správa Kriminálnej a finančnej polície. Pri kontrole bolo zistené, že neboli zaúčtované všetky tržby pri predajni na Nám. 1. Mája v Senci od januára do augusta 2001.

Niektoré podklady im boli predložené pánom B.. R. H., ktorý predložil knihu elektronickej registračnej pokladnice.

Každý deň pri registračnej pokladnici sa urobí uzávierka a okrem toho sa robí mesačná uzávierka v tom období. Keďže nesedel končený stav platieb na konci mesiaca a začiatkový stav ďalšieho mesiaca tento rozdiel dodanili, čiže na základe rozdielov medzi zaúčtovanými a nezaúčtovanými tržbami zistili sumu, ktorú následne dodanili. Jednalo sa o sumu 2.244.328 Sk.

Mali k dispozícii knihy pokladnice z troch registračných pokladní porovnaním zistili, že za jeden mesiac bola priznaná tržba z jednej pokladničnej knihy druhý mesiac z inej pokladničnej knihy a po vyčíslení týchto rozdielov im vyšla vyššie uvedená suma. Nie všetky registračné pokladne boli evidované na daňovom úrade. Tá pokladnica ktorá mala koncové číslo 7 bola síce evidovaná na daňovom úrade, avšak existovala ešte jedna pokladnica s koncovým číslom 7, ktorá nebola evidovaná na daňovom úrade.

Takto kontrolovali len predajňu na Nám. 1 mája, pretože iba tu boli 2 pokladne z ktorých sa priznávala tržba raz z jednej raz z druhej pokladne, z iných predajni takéto informácie nemali a tam ani kontrolu nevykonali. Daň bola v plnej výške uhradená. P. G. sa zaujímal o čo najskoršie uhradenie tejto dane.

K dispozícii mali aj zošit, kde si R. ručne evidovala tržby, avšak už nevie presne, ktorá im tento zošit predložil, avšak R. dosvedčila, že je to zošit písaný jej rukou. V zápisnici je uvedené, že R. viedla tento zošit na základe pokladov ktorá jej poskytla p. G. alebo vedúca predajne.

Pokiaľ by nemali ako podklady predložené dodatočne pokladničné knihy a vedomosť o 2 registračných pokladniach s totožným číslom vedeli by pri bežnej daňovej kontrole zistiť, že všetky tržby neboli evidované, pretože by nesedeli koncové a začiatkové stavy tržieb. Kontrola bola zameraná na evidenciu tržieb, tejto konkrétnej predajne. Kontrolovali všetky faktúry, všetky doklady, ale kontrola bola zameraná hlavne na túto predajňu.

S týmito zisteniami sa oboznámil konateľ daňového subjektu, kontrola sa ukončila vystavením protokolu, a potom následne sa vystavila dodatočný platobný výmer.

Pokiaľ ide o podávaní trestného oznámenia v tom čase podávalo trestné oznámenie keď neboli priznávané výnosy so výške 8.000 Sk, ale pre aký trestný čin to si nepamätá. Nevie sa vyjadriť ako to presne bolo a pre aký trestný čin sa podávalo trestné oznámenie.

Daňové priznanie určite musel podpisovať konateľ v tomto prípade konateľka, pretože inak by nebolo právoplatne podané daňové priznanie. Počas daňovej kontroly rokovali s konateľkou G., ale záznam a výsledkoch bol podpísaná R. ako prokuristkou. Pri daňovej kontrole sa kontrolovala i DPH.

Na základe nepriznaných tržieb bola následne vyčíslená aj výška nepriznanej DPH. Táto suma bola navýšená o 50% podľa vtedy platných predpisov.

Pri tejto kontrole sa neporovnávali aj skladové zásoby s účtovníctvom Daňový úrad nerobí fyzickú kontrolu, pretože Daňový úrad robí kontrolu najskôr po skončení zdaňovacieho obdobia, čiže nie je možné spätne zistiť stav zásob teda vykonať fyzickú kontrolu.

V rámci daňovej kontroly komunikovali s G.. Boli v miestnosti kde boli doklady a sami si z týchto dokladov vyberali, keď niečo potrebovali doložiť alebo upresniť, žiadali sme to od G. a taktiež všetky vysvetlenia im podávala G., Zošit v ktorom bola ručná evidencia jej určite nepredložila p. G..

Svedkyňa H. Š. vypovedala, že nastúpila do firmy v roku 1993 kde vykonávala účtovnícke práce na základe živnosti. Po 5-6 rokoch keď sa firma rozrástla tak s postúpil na funkciu mzdy - personalista, kde potom uzavrela aj pracovný pomer. Účtovníctvo v roku 2001 vykonávala p. Q..

Pokiaľ ide o fungovanie spoločnosti, tak G. bola konateľka - riaditeľka, p. R.U. bola prokuristka a mala na starosti bežnú prevádzku a p. R. bol technický námestník mal na starosti techniku, či už na pracovisku alebo v predajniach.

R. mala na starosti bežný chod prevádzky preberala peniaze a nosila ich do firmy. Používala zošit, kde evidovala denné tržby. Peniaze na účet spoločnosti väčšinou vkladala G..

P. R. v rámci svojej činnosti mal na starosti aj pokladne.

Mzdové podklady je predkladal N. pokiaľ išlo o výrobu a pokiaľ išlo o predajne buď R. alebo G..

Pri odovzdávaní tržieb ona prítomná nebola.

Podľa jej názoru, servisné kľúče od pokladní mal p. R., nevie sa však konkrétne ku kľúčom vyjadriť, pretože s nimi neprišla do kontaktu a nevie ani na čo slúžia. Na daňovom úrade bola aj ona zaregistrovať pokladne, pokiaľ išla registrovať pokladne na daňový úrad nepotrebovala konkrétne na tento prípad splnomocnenie konateľa ale v pokladničnej knihe na prvej strane je podpis konateľa a bez tohto podpisu by pokladničnú knihu nezaregistrovali.

Svedkyňa B. Y. Q. vo svojej výpovedi uviedla, že už sa nepamätá presne na obdobie, ale pre spoločnosť B.M.B Senec na základe zmluvy spracovávali účtovníctvo.

Na základe dohody im boli predkladané faktúry, pokladničné doklady bankové výpisy a iné doklady potrebné k vedeniu účtovníctva. občas pre doklady chodili do firmy aj oni a občas boli donesené pracovníkmi spoločnosti. Niekedy aj konateľmi spol. p. G. a p. R. ale s R. sa stretávali najmenej.

Podľa dohody pani G. žiadala aby sa všetky záležitosti prejednávali len s ňou, tak bola poučená aj účtovníčka, ktorá účtovníctvo spracovávala.

Mala vedomosť o tom, že vo firme boli zistené nedostatky ohľadom registračných pokladní alebo niečo podobné. Detaily tejto kontroly si nepamätá, je to veľmi dávno a robia pre vyše 200 spoločnosti.

G. mala detailný prehľad ohľadom finančnej stránky o celej spoločnosti a oni jednali prevažne len s ňou.

G. rozhodovala o všetkom, jej by nič neuniklo-samozrejme rozhodovala aj o úhradách spoločnosti.

Vo vzťahu k Daňovému úradu za spoločnosť vystupovala len pani G..

S R. pokiaľ prišli do styku bolo to len v tom prípade, pokiaľ boli zakúpené nejaké zariadenia tak prišli do kontaktu len ohľadom o aké zariadenie sa jedná, ohľadom technického stavu týchto zariadení a s ním prišli do kontaktu len veľmi málo.

Svedkyňa ďalej uviedla, že raz sa k nim dostala registračná kniha na zaúčtovanie, ktorej nerozumeli, zavolali s preto p. G., ktorá si pre tú knihu prišla, ako to vysvetlila, to už svedkyňa nepamätala.

K otázke, akým spôsobom „putovala“ finančná hotovosť medzi pracovníkmi predajne, a následne tým, kto tie finančné prostriedky vkladal do banky svedkyňa uviedla že sa k tomuto bližšie vyjadriť nevie, mala vedomosť, že tržbu preberala. G. niekedy aj p. R., ale bližšie k tomu nevedela sa vyjadriť.

Svedkyňa ďalej uviedla, že môže povedať len toľko, že neexistoval niekto cudzí, kto by mohol manipulovať s finančnou hotovosťou, pretože pani G. mala prehľad o každom halieri v spol. a nie je možné a neexistovala možnosť, aby niekto finančnú hotovosť bez jej vedomia bokom odkladal. Je to jej subjektívny názor, ktorý vychádza z toho ako fungovala spoločnosť a z jej skúseností v tom čase. A nikto by si to ani nedovolil, pretože ona bola veľmi prísny šéf.

Podľa názoru svedkyne, R. o účtovníctve spoločnosti nemala vedomosť a ani sa neinformovala o účtovníctve a G. bolo dané že len jej môžu oznamovať a dávať výsledky. Účtovníčka mala pokyn, že môže len s ňou komunikovať.

Na otázku poškodenej G. na základe čoho usúdila to, že mala plný prehľad o každej korune, keď obrat v roku 2001 bol vyše 10. mil. SK svedkyňa uviedla že neboli len v priamom kontakte osobnom, boli aj telefonickom kontakte, stretávali sa dosť často, pretože sa jednalo o veľkú firmu, kde sa neriešilo len účtovníctvo, ale sme zaoberali aj inými skutočnosťami.

Svedkyňa robí v účtovníctve už dlhú dobu od roku 1991 takže aj na základe osobných skúseností trvala na tom, čo uviedla, že pani G. mala veľmi dobrý prehľad o ekonomickej stránke spol. B.M.B. v tom čase mala úžasnú pamäť a pamätala si každý detail.

Zástupkyňa poškodenej spoločnosti predložila v rámci prípravného konania celý rad listinných dôkazov, ktorými chcela podoprieť podané trestné oznámenie na obžalovaných. Väčšinou však išlo o dôkazy použité v iných trestných stíhaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn 1T/63/2012, 4T/155/2005 a 2T 61/2010. V rámci týchto konaní boli predložené i znalecké posudky tykajúce sa zisťovania, kto predložil sporné tzv. Červene pokladničné knihy. Tieto posudky súd oboznámil, a zo záverov bolo zistené, že z najväčšou pravdepodobnosťou písmo na obálke vyhotovil svedok R. - i keď on tieto skutočnosti poprel a uviedol, že na písomoznalecké dokazovanie nepredložil on žiadne svoje vzorky rukopisu.

V ďalšom posudku, ktorý bol prečítaný a ktorý bol vyhotovený v inom konaní, bol záver, že obálke predložená svedkom R., nemohla obsahovať tzv. červené pokladničné knihy, keďže bola menšia. Tieto závery však nemali žiadny vzťah k prejednávanej trestnej veci.

Okrem toho predložila poškodená výpisy z bankového účtu, ktoré mali potvrdzovať skutočnosť, že peniaze na účet vkladala i R. čo však obžalovaná nepoprela. Tu súd musí konštatovať, že neboli orgánmi činnými v trestnom konaní vyžiadané všetky výpisy z účtov v rozhodnom období, ale tieto sa spoliehali len na doklady predložené poškodenou. Pri preskúmaní uvedených výpisov je zrejmé, že i v dňoch ktoré uvádzala poškodená a kedy malo dôjsť podľa jej vyjadrenia k sprenevery finančných prostriedkov, na účet vkladala peniaze nielen obžalovaná, ale i poškodená.

Poškodená ďalej udávala, že obžalovaná v spoločnosti pôsobila i ako pokladnička - k tomu predložila výdavkové pokladničné doklady. Z týchto je zrejmé a potvrdzuje to i výpoveď obžalovanej R., že táto mala na starosti materiálne zabezpečenie výroby - keďže vydávala finančnú hotovosť na nákup materiálu, platenie pohonných hmôt...

Z protokolu o vykonaní daňovej kontroly je zrejmé, že Daňový úrad komunikoval predovšetkým s poškodenou G., s touto i prejednal závery daňovej kontroly.

Zo záznamov daňovej kontroly taktiež vyplýva, že tzv. Zošity v ktorých si viedla ručnú evidenciu R., predložila práve ona Daňovému orgánu a ktoré následne boli i súčasťou daňovej kontroly.

Z listinných dôkazov je ďalej zrejmé, že G. bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 7C/54/2003 zo dňa 5.9.2007 zaviazala zaplatiť obžalovanej R. istinu 300.000 Sk. V rámci tohto konania právny zástupcovia viackrát vyzvali obžalovanú na mimosúdne vyrovnanie s tým, že poškodená by bola ochotná jednáť i o následných trestných oznámeniach podaných na obžalovanú, čo následne, keď obžalovaná nepristúpila na mimosúdnu dohodu, bolo trestné oznámenie i podané. Tomu predchádzali trestné oznámenia podané na Okresnom súde Bratislava II, či už na svedka R. alebo obžalovaného R.. Obidve sa skončili právoplatným oslobodením.

Je zrejmé, ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, že medzi majiteľmi a konateľmi spoločnosti BMB Senec s.r.o - a to hlavne medzi G. na jednej strane a R., R. na druhej strane dochádzalo k nezhodám pri riadení spoločnosti, čo vyústilo do podávania trestných oznámení, resp. podanie trestného oznámenia sa podáva podľa „dohody“ s protistranou - napr. podanie splnomocnenkyne poškodenej G.. N., ktorá podmieňovala nepodanie trestného oznámenia na spoločníkov zaplatením trov konania v civilnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 7C 54/2003

Obžaloba kládla obžalovaným R. a R. za vinu, že v uvedených dňoch neodovzdali tržbu v predajniach spoločnosti na ulici Lichnerovej a Nám.1.mája a to tak, že obžalovaný R. zamenil schválené a zaevidované registračné pokladne s príslušnými pokladničnými knihami za registračnú pokladňu, na ktorej bol naprogramovaný kód pokladnice prislúchajúci k registrovanej pokladni, avšak táto pokladňa na Daňovom úrade evidovaná nebola, pričom R. bola osobne zodpovedná za pokladňu a celkovú evidenciu tržieb spoločnosti, tržby v celkovej výške 2.706.310,-Sk zatajila a tieto použila na doposiaľ nezistených účel.

Obžalovaní spáchanie trestnej činnosti od začiatku prípravného konania popierajú. Obidvaja jednoznačne uviedli, že ekonomickú stránku spoločnosti mala na starosti G., mala prehľad o finančnej stránke celej spoločnosti.

Obžalovaná vypovedala, že mala na starosti zabezpečenie výroby, materiálno technické zabezpečenie, pokladničku nikdy nerobila a ani nemala podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Pokiaľ poškodená ako i prokurátor vychádzal z predložených výdajkových dokladov poškodenou, že tieto mali potvrdiť tú skutočnosť, že obžalovaná robila funkciu pokladničku - tak tieto tomu nenasvedčujú, ba naopak potvrdzujú výpoveď obžalovanej, ktorá uviedla, že na začiatku týždňa dostala od G. finančnú hotovosť, z ktorej potom vyplácala či už pohonné hmoty, nákup materiálu potrebný k výrobe a taktiež uzatvorená pracovná zmluva obž. R..

Z výpovede svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní- pracovníčok predajni, vyplýva, že každý deň po vyhotovení dennej uzávierky, pre tržby chodila väčšinou G., resp. jej sestra, stávalo sa, že pre tržby chodila i obžalovaná avšak len minimálne.

Pokiaľ pre tržbu nikto neprišiel, táto ostala na predajni a na druhý deň si pre tržbu prišla G.. Táto im taktiež v do obedných hodinách nosila drobné mince. Svedkovia tým jednoznačne vyvrátili výpoveď G., ktorá uviedla, že pre tržbu chodila väčšinou obžalovaná a niekedy aj ona.

Podľa vyjadrenia poškodenej údajné zošity, do ktorých R. zapisovala tržbu, boli voľne dostupné. Keď išla R. na dovolenku, tržbu do zošitov zapisovala ona. Nemala však dôvod kontrolovať údaje v zošite, keďže R. bola aj prokuristka a dôverovala jej a v podstate ju to ani nezaujímalo, pretože jej údaje museli sedieť v globále.

Taktiež výpoveďami svedkom nebolo preukázané, že obžalovaný R. menil pokladne tak ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný vypovedal, že pokladne menil len vtedy, keď boli pokazené, resp. keď ich niesol do servisu, alebo len na pokyn poškodenej.

Pracovníčka Daňového úradu vypovedala, že vykonali v roku 2004 daňovú kontrolu, počas vykonávanej kontroly rokovali len s G., všetky vysvetlenia im podávala G., taktiež táto mala záujem o čo najskoršie zaplatenie daňového nedoplatku.

Záveru Daňovej kontroly síce podpísala i R., ale tá len z titulu prokuristkou.

Svedkyňa Š. vykonávala pre poškodenú spoločnosť účtovnícke práce. Uviedla že G. bola konateľka, R. prokuristka a mala na starosti bežnú prevádzku a R. mal na starosti technické veci. Peniaze na účet spoločnosti väčšinou vkladala G..

Svedkyňa Q. uviedla, že pre spoločnosť B.M.B spracovávali účtovníctvo. Podľa dohody G. žiadala aby všetky záležitosti spoločnosti sa prejednávali len s ňou, tak bola poučená i účtovníčka, ktorá účtovníctvo pre spoločnosť spracovávala. Podľa vyjadrenia svedkyne, neexistoval nikto cudzí, kto by

mohol manipulovať s finančnou hotovosťou, pretože G. mala prehľad o každom halieri a nie je možnosť, aby si niekto, bez jej vedomia, odkladal akúkoľvek finančnú hotovosť.

G. im bol daný pokyn, že len jej môžu oznamovať ekonomické výsledky spoločnosti. S R. ohľadom účtovníctva neprichádzala do kontaktu.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, súd nemal žiadnym dôkazom za preukázané tvrdenie obžaloby uvedené v skutkovej vete ako i tvrdenia, ktoré udávala poškodená G.. Súdu nie je zrejmé, a ani nebolo preukázané, akým spôsobom mali obžalovaní spreneveriť finančnú hotovosť, kedy tak konali. Obžalobou nebol v tomto smere produkovaný žiadny dôkaz a ani v tomto smere vykonané dokazovanie, pretože orgány činné v trestnom konaní sa uspokojili len s listinnými dôkazmi predkladané poškodenou a v tomto smere nevykonali žiadne dôkazy. Okrem toho išlo o dôkazy použité v iných trestných konaniach - pokiaľ ide o znalecké posudky, výpovede svedkov a iné listinné dôkazy.

Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že obžaloba vychádzala z oslobodzujúceho rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T 155/05, kde v záveroch súd uviedol, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by G. úmyselným zavineným konaním skrátila daň a v záveroch sa tvrdí, že nebolo dokázané že pokyn na výmenu pokladníc kníh dala R. G.. Svoje tvrdenie súd oprel i o tú skutočnosť, že v tom období G. mala dostatok finančných prostriedkov a nebola odkázaná na nezákonné získavanie peňazí. Túto úvahu súdu, súd nemal za preukázateľnú. Neboli odstránené rozpory medzi tvrdeniami v tom čase obžalovanej G. a svedkami R. a R. a súd svoj oslobodzujúci rozsudok oprel o zásadu "in dubio pro reo".

Trestné oznámenie na obžalovaných R. K. R. na základe výsledkov konania Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T 155/05 nepodal súd ani prokurátor, ale poškodená.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II napriek tomu, že mu bol známy celý priebeh trestného konania a rozhodnutia vo veci 4T 155/05 nepovažoval za potrebné využiť zásadu legality uvedenú medzi základnými zásadami trestného konania - uvedenú v § 2 ods. 5 Trestného poriadku, t.j. že prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy o ktorých sa dozvedel.

Po právoplatnom skončení vyššie uvedeného trestného konania vedeného pod sp. zn. 4T 155/05 prokurátor Okresnej prokuratúry nepodal podnet na začatia trestného stíhania obžalovaných R. K. R.. Možno konštatovať, že v predmetnej trestnej veci prokurátor „prebral“ dôkazy zabezpečené v trestnom konaní na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 4T 155/05 avšak postupoval rozdielne voči obžalovaným a poškodenej.

Svedkovia i v tomto konaní konštatovali - tak ako je uvedené vyššie - že obžalovaná R.Á. a obžalovaný R., boli podriadení poškodenej G. a celkovo bez vedomia G. nikto nemohol vydať akýkoľvek pokyn, žiadny zamestnanec nemohol urobiť žiadny úkon a toľž spreneveriť akúkoľvek hotovosť.

Na to aby súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok, musí byť spoľahlivo zistený skutkový stav a nesmú existovať žiadne pochybnosti a na základe vykonaného dokazovania súd môže urobiť jednoznačný záver, že sa skutok vôbec stal.

V danom prípade proti sebe stoja dôkazy svedčiace na jednej strane v prospech obžalovaných - a to samotná výpoveď obžalovaných, výpovede svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní a to G., C., T., L., R., R., Š., Q. L., na druhej strane sú to dôkazy svedčiace proti obžalovaným a to výpoveď poškodenej G.. Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo tieto rozpory odstrániť.

Pokiaľ existujú rozpory vo výpovediach svedkov, resp. dôkazov vykonaných v priebehu trestného konania, tieto rozpory sa musia vyhodnocovať v prospech obžalovaného používajúc zásadu „in dubio pro reo“ a nie v neprospech obžalovaných.

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty. Tam kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia (R NS č. 46/1963).

Zo zásady prezumpcie nevinu ustanovenej v čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, čl. 40 odsek 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 odsek 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že obžalovanému musí byť vina preukázaná bez akýchkoľvek pochybností a tento nie povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, hoci svedčiacu v jeho prospech.

Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, a obžalovaný nemá povinnosť dokazovať svoju nevinu.

Keďže vzhľadom na výsledky dokazovania zostali pochybnosti, resp. nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok pre ktorý sú obžalovaní R. K. R. stíhaní, sa stal, súd obžalovaných oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku.

V rámci adhézneho konania si zástupca poškodenej spol. B.M.B Senec s.r.o, uplatnila nárok na náhradu škody. Keďže súd obžalovaných spod obžaloby oslobodil, súd poškodenú spoločnosť s nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal na občiansko-súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Bratislave cestou Okresného súdu Bratislava III.